

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 24 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, declarat de inculpatul

Cazachevicius Alexandr Riceardas, născut la 19 iunie 1982, domiciliat mun. Bălți, str. A. Russo 5, ap. 5A.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.01.2014 - 24.04.2015;

Instanța de apel: 28.05.2015 - 18.11.2015;

Instanța de recurs: 19.02.2016 - 06.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 aprilie 2015, procesul penal intentat în privința lui Alexandr Cazachevicius în baza art. 155 Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Alexandr Cazachevicius a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ana Faizullaeva a fost admisă integral fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, prejudiciul material în sumă de 2160 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, a constatat în fapt că, Alexandr Cazachevicius, la 27 ianuarie 2013, aproximativ la orele 15:30-16:00, profitând de faptul că ușa de la intrare în apartamentul nr. 48 amplasat pe adresa str. Donici 25, mun. Bălți nu era încuiată, a pătruns în apartamentul nominalizat, după ce aflându-se în coridor, pe ascuns a sustras din buzunarul scurtei de iarnă, mijloace bănești în sumă de 2160 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Ana Faizullaeva, o daună materială în proporții considerabile, după ce s-a eschivat de la fața locului.

Tot el, la 05 decembrie 2013, aflându-se în casa nr. 55 amplasată pe adresa str. Heciului, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, l-a amenințat cu moartea pe cet. Alexandr Mihailov, născut la 22 august 1963, exprimându-se în adresa lui cu cuvintele „te omor” și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea cutiei toracice, după aceasta cu un obiect din metal i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea capului, exprimând astfel pericolul realizării acestei amenințări, prin ce i-a

cauzat părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 824 din 09 decembrie 2013, leziuni corporale ușoare.

3. Avocatul Vladimir Darii în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Alexandr Cazachevicius de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat că, sentința primei instanțe s-a bazat doar pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate Ana Faizullaeva, a soțului acesteia și a martorului Oleg Aldin, nefiind confirmate prin declarațiile altor martori, audierea cărora a fost solicitată de inculpat.

Astfel, vinovăția inculpatului Alexandr Cazachevicius nu a fost confirmată prin probe.

3.1. Inculpatul Alexandr Cazachevicius, a contestat sentința cu apeluri, prin care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță sau emiterea unei hotărâri echitabile.

În motivarea apelurilor a invocat că, nu este de acord cu dovezile care au fost cercetate pe cauză, din motiv că acestea au fost falsificate.

Apelantul a mai indicat că, examinarea cauzei nu a fost efectuată în prezența părților vătămate și a martorilor, fără efectuarea confruntărilor între acestea.

La fel, dânsul a primit copia sentinței primei instanțe din 24 aprilie 2015 în limba rusă, cu 14 zile până la intrarea sentinței în vigoare, astfel i-au fost încălcate drepturile.

În sentința primei instanțe este indicat faptul că inculpatul își recunoaște vina parțial, cu care fapt nu este de acord, deoarece în baza art. 155 Cod penal - își recunoaște vina integral, iar în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - inculpatul nu recunoaște vina.

Din aceste motive, a solicitat de a fi efectuată confruntarea cu partea vătămată Ana Faizullaeva și cu martorii Oleg Aldin și Maxim Cebotari, din motiv că aceștia au fost audiați în ședințele de judecată ale primei instanțe în lipsa inculpatului.

Apelantul, a mai indicat că, de prima instanță nu au fost admise demersurile sale, prin care a solicitat: - reproducerea evenimentului de care a fost învinuit inculpatul; - audierea în ședința de judecată a martorilor: vecina Vera și Maxim Cebotari, în prezența inculpatului; - prezentarea probelor referitor la învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, nu a fost săvârșită în stare de recidivă, deoarece prima s-a abatere de la lege a fost la vârsta minoratului, la 16-17 ani, fiind amnistiat.

Subsidiar a invocat că, motivele care stau la baza sentinței au fost cercetate cu încălcarea prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Ana

Faizullaeva; martorului Oleg Aldin; plângerea părții vătămate Ana Faizullaeva (f.d.15 vol.I); plângerea repetată a părții vătămate Ana Faizullaeva (f.d.18 vol.I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 iunie 2013 (f.d.41 vol.I); certificate a fotografiilor prezentate spre recunoaștere (f.d.42 vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei și tabelul fotografic (f.d.89-90 vol.I); revendicarea în privința lui Alexandr Cazachevicius (f.d.150 vol.I); declarațiile părții vătămate Ana Faizullaeva (f.d.145-147 vol.II); declarațiile martorului Oleg Aldin (f.d.148-150 vol.II), a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Alexandr Cazachevicius în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Respingând apelurile, instanța de apel a menționat că, prima instanță constatând ca fiind dovedite faptele penale săvârșite de inculpatul Alexandr Cazachevicius, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care face parte din categoria celor mai puțin grave, motivul acesteia care este unul cupidant, personalitatea inculpatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu are persoane la întreținere, anterior a fost condamnat de mai multe ori la pedeapsa închisorii și ținând cont de prevederile art. art. 61, 75, 82 alin. (2) Cod penal, corect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pedeapsa închisorii care va duce la restabilirea echității sociale și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, instanța de apel a reținut ca corectă și stabilirea, de către prima instanță, a stării de recidivă la aplicarea pedepsei inculpatului, totodată determinând, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă instanța a reținut - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

De către instanța de apel au fost respinse ca neîntemeiate și nefondate argumentele inculpatului Alexandr Cazachevicius aduse în apelurile sale cu privire la faptul că - nu este de acord cu nimicirea corpurilor delictive, nu au fost efectuate confruntările cu partea vătămată și martorii pe caz, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe, considerând-le ca fiind declarative.

Instanța de apel a specificat că, nu pot fi luate în considerație afirmațiile inculpatului, că partea vătămată și martorul Oleg Aldin nu au fost audiați în prezența lui, deoarece conform procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță din 29 decembrie 2015 (f.d.144 vol.II), atît partea vătămată Ana Faizullaeva, cît și martorul Oleg Aldin au fost audiați, în prezența inculpatului, ceea ce a dat posibilitate inculpatului de a adresa întrebări acestora.

5. Inculpatul, în temeiul pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri legale.

În motivare invocă dezacordul cu modalitate de apreciere a probelor de către instanțele de fond, iar de către procuror au fost admise încălcări la obținerea probelor.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, potrivit căruia, recurentul trebuia să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept abordată în cauza dată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fără a indica concret unul din cele 5 temeiuri prevăzute expres în punctul indicat, însă pentru a verifica temeinicia prevederilor invocate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este necesar de a indica concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, care sunt circumstanțele prin care se constată că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

La fel, recurentul invocând pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nu argumentează recursul sub acest aspect și fără a menționa în baza cărei norme urma a fi încadrată fapta săvârșită de inculpat.

Rezultă, că recursul ordinar, sub aspectul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, recurentul mai invocă în recursul său ca temei de casare a hotărârilor adoptate de instanțele de fond pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că acest temei la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Deci, în vederea determinării dacă asemenea eroare de drept a fost admisă în cauza dată de către instanțele de fond, instanța de recurs, menționează că, în urma unei analize ample a probelor cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, se conchide faptul că, acestea corect au încadrat juridic faptele săvârșite de inculpat, fiind prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Alexandr Cazachevicius privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Prin urmare, instanța de recurs, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Alexandr Cazachevicius în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

Totodată, Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Pe cale de consecință, în fapt, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, a apreciat just probele cercetate, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar criticele din recursul declarat de inculpat în acest aspect, sunt vădit neîntemeiate.

De altfel, Colegiul mai reține că criticele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În privința alegațiilor, invocate de autorul recursului ce ține de faptul că, de către procuror au fost admise încălcări la obținerea probelor, instanța de recurs menționează că recurentul nu indică expres care ar fi probele care au fost administrate cu încălcarea normelor procesuale penale, mai mult, reieșind din lucrările dosarului, nu se atestă că inculpatul sau apărătorul acesteia, la finisarea urmăririi penale, luând cunoștință cu materialele cauzei, au invocat sau semnalat careva încălcări procesuale în sensul vizat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de

drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Alexandr Cazachevicius.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Cazachevicius Alexandr Riceardas*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev